

REALI POISS

Number 2 (80) oktoober 2009

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Millal te viimati mõtlesite, hommikul üles ärgates, et TAHATE täna Reaalkooli minna ja seal võimalikult palju tööd teha ja see läbi targaks, valgustatuks saada? Nohkarlik ja kuiviklik mõte, kas pole?

Mina arvan, et ei ole. Mul on palju lihtsam kooli minna, sooviga ISE midagi uut õppida, kui minna kooli pelgalt kohustuse pärast. Gümnaasium on vabatahtlik, ma ei ole kohustatud käima Reaalkoolis, ma ise valisin endale eneseületusrohke teekonna ülikoolini.

Martin Saar ütleb oma intervjuus, et ta kardab olla mõttetu inimene. Miks tunniajal mobiiltelefoni mängude rekordeid löövad inimesed ei karda seda? Miks nad ei karda olla sisutühjad ja mõttetud?

Võtame näiteks tüdruku A, kes oskab imeilusasti kududa ja on selles meister. Reaalkooli matemaatika tunnid on tema jaoks tihti üle jõu käivad. Ülesannete lahendamise asemel ta koob. Tema käte vahel valmivad sallid, kindad, mütsid ja sokid. Peale kooli lõpetamist, häda vaevu, hakkab ta arendama erilist kudumismeetodit ja saab sellega maailmas kuulsaks. A on küll ühekülgne ja tema ema jääbki tema eest arveid maksma aga ta lööb läbi oma alal.

Kuid mida teevad need, kes salli kudumise asemel mängivad Snake'i või Summer Games'i? Hakkavad elatist teenima hea pöidla koordinaatsiooniga, teevad maailmarekordi virtuaalses oda viskes?

Jah, Reaalkoolis käimine on raske ja pingeline rännak, kuid see on minu valik. Olla areenile ahelaid pidi veetud või ise areenile kõndida – vahe on tohutu.

Päikest teile!

Anni

Sõrmused

20.oktoobril sai sõrmused sõrme auväärt 126.lend. Esmakordselt toimus pidulik tseremoonia Soome laeval. Lisaks külastati Helsingis asuva Ateneumi kunstimuuseumis esitletavat Pablo Picasso näitust.

Mütsitseremoonia

Nagu ikka said värsked gümnaasistid kooli sünnipäeval pähe esimese realisti tunnismärgi-musta kuldse triibu ja kuldse sakiga mütsi. Sedakorda olid nendeks õnnelikeks juba 127. lennu õpilased. Palju õnne!!!

Hea õpetaja kuu

1.oktoobril avati Reaali aulas projekt „Hea Õpetaja kuu“. Avamise raames külastasid meie kooli „tädid ja onud“ riigikogust, kes koos 10.a klassi õpilastega üritasid jäädvustada oma head õpetajat. Joonistatud pilte võib näha 4.korrusel.

Rõõmumasinad

Tallinna Ettevõtlusamet ja Junior Achievementi Arengufond korraldasid ettevõtlusnädala raames Viru Keskuse aatriumis Tallinna 3.-4. klassidele Rõõmumasinapargi ehitamise võistluse.

Reaali 4.aklassivõistkond, koosseisus Gerda Viira, Laura Puura, Ingel Marlen Mikk, Georg Nero, meisterdas „Tähepuu“ ning 4.b klassi võistkond (Mirel Mesila, Laure Lee Paldrok, Mathias Kübar, Johann Ortin Õun) valmistas Kõdimasina, mis oli ainuke tõeliselt töötav masin tol konkursil.

Aasta õpetajad 2009

Tallinna Haridusamet koostöös Tallinna Haridustöötajate Ametiühinguga tunnustas üleriigilise aasta õpetaja konkursi raames pealinna silmapaistvamaid pedagooge, kelle sekka valiti meie kooli geograafia-õpetaja ja õppealajuhataja Ene Saar.

Sama konkursi raames tunnustati ka Reaali algklasside õpetajat Kaie Saart kui noor õpetaja 2009.

Abiturient olla on uhke ja hää?

Kati Pino
12A

Hurraa, hurraa, käsil on viimane aasta gümnaasiumist!

Juba algus on eriline, viimane esimene september, nagu nii paljud meist Orkutis ja muudes suhtlusportaalistes kirjutasid. Viimast korda esimesel septembril avaneb tuntud kooliuks ja direktor peab oma kõnet. Silma heldimusest märjaks ei võta, naerust ehk aga küll. Pool päeva väikeste inimestega mööda maja ringi käia ja neile julgust ja teotahet sisendada on ka eriline kogemus, saad olla suur ja tark ja pisike vaatab sulle alt üles (seda sõnaotseses mõttes!)

Edasi kulgeb elu koolirütmis, sest kui te enne arvasite, et koolil on kindel kavatsus võtta teie hing ja parimad saavutused, siis viimasel aastal läheb see eriti intensiivseks. Pigistades meilt välja meie viimasedki jõuraasud ning pannes meile pähe üha uusi ja

uusi tarkusi, pikenevad kooliseintel olevad nimekirjad. Pärast kõikide mahlade väljaimemist jääb meil üle ainult tõdeda, et küll on hea, et see möödas on ja nautida oma „olen kõige targem inimene maailmas“ momenti. On tõestatud, et keskkooli lõpus ollakse kõige targem, edasi läheb asi teistpidi.

Tavalisele koolirütmile lisaks on veel sotsiaalsed kohustused, näiteks rebaste nädal ja juba olnud õpetajate päev. Kõrvalt võib tunda, et asjad toimivad justkui iseenesest, aga võin öelda, et nii see pole. Iga ürituse taga, mis koolis toimub, on inimtöö ja plaanimine. Kõik, mis tundub justkui iseenesest toimivat, ei tee seda siiski. Alati on kuskil pisike keegi, kes võtab ära meie raha, et õpetajatel oleks lilli, mida neile anda õpetajate päeva puhul, keegi, kes ostab neid lilli, keegi, kes organiseerib, et

lilledel oleks vett ja nii edasi ja tagasi. Uskuge, see on vaid väike näide.

Oh, ja see on ju alles algus. Ees ootab meid nii palju, nii palju. Tulevik tume ja tundmatu näib. Lähim eesseisev suur sotsiaalne kohustus abiturientidele on märgipidu. Lõpumärgi saamine on kolmas ja viimane ese, mis tähistab meie vilistlaseks saamist.

Uuel aastal hakkab meie elu aga hoopis uues rütmis käima-eksamite valimine, saja päeva ball ja mis kõik veel. Oodata on paljut ning peale gümnaasiumiukse kinnilangemist meie selja taga on ees uued ja veel põnevamad ajad! Me saame hakkama!

„Inimese väärtust ei hinnata välimusest, vaid tema hingest ja selle sügavusest“

Merili Luuk
11C

19. oktoobril lahkus jäädavalt meie hulgast vil!61 Vello Sillam (13.08.1926 – 19.10.2009). 2005. aasta 26. jaanuaril moodustas ta Tallinna Reaalkooli Vello Sillami Fondi, millest on seni määratud stipendiume seitsmele Reaalkooli õpilasele. Viimast korda oli Vello Sillam koolipere keskel kooli sünnipäeval 29. septembril.

Rebasenahksete gümnaasiumiklasside välimääraja

Kuldar Rosenberg ja Anna-Helena Saarlo 10B

A-klassi sattusid kokku IT-st ning majandusest huvituvad inimesed. Seda, kas ühest poolest kujunevad tõesti välja Iti-Otid ning teisest poolest meid majanduskriisist välja tõmbavad kangelased, näitab aeg. See aga ei tähenda, et seal klassis oleksid ainult noliferid, sest enamusel on aktiivne hobi. Näiteks on Rees-Roonius Eesti meister judos, Heikki tegeleb larp'iga (rollimäng). Lisaks on klassikoosseisus paar tugevat jalgpallurit, kergejõustiklast ning isegi üks orienteeruja. Ka muusika on tähtsal kohal - seal mängitakse kitarri, tšellot ning mitmed käivad koolikooris. Klassi muudab värvikamaks pelmeenidest sõltuvuses olev Mehhiko vahetusõpilane Armando.

B-klass on väidetavalt 127. lennu kõige humanitaarsem klass - siia on kogunenud saksa ja prantsuse keele õppijad, kuid ometi on nende sekka ära eksinud ka mõni tehnoloog.

B-klassis on tasakaal- poisse ja tüdrukuidki on täpselt pooleks. Muusikaande poolest tuleks ära mainida Märt Rannapi, kel see juba geenides on ning samuti Ellerheina taustaga Annu ja Saari. Kuid mis peamine: „Terves kehas terve vaim“. Kui Erik kogu kooli olümpiaadinormi täidab, siis ülejäänud asetavad põhirõhu spordile. Nii ongi puudumispõhjusteks enamasti võistlused jalg-, käsi-, võrkpallis, ujumises või kergejõustikus. Aktiivsus võiks olla selle klassi märksõna - saadi ju esimesena üles klassiblogi ja REK-i huvilisigi tekkis ülemäär.

C-klass on oma värvikate isiksustega silmapaistvaim. Klass on täis aktiivseid ja suhtlemisalteid inimesi, kes võtsid valikaineiks tehnoloogia või vene- ärikeele, mis on kõige väiksema koormusega suurim pähkel. Põhjuseks võib olla vaba aja nappus, sest ka siin klassis on sportlasi: Egert, kes mängib käsipalli ja Anna, kes on purjetamises Euroopa noorte meister. Klassi täiendavad musikaalsed noored, kellest üks, Marko Ratat, puhub Reaalmažooris tuubat. Populaarsuse on saavutanud ka tants, seepärast

proovivadki C- klassi poisid teispäeva õhtuti nii „püüdlikult“ tantsusamme selgeks saada.

Klassi pärliks on teada-tuntud Sander Alvin Kelder, kes suudab leida rõõmu kõige lihtsamatest asjadest ning seejuures nakatada teisi positiivsusega. Oma klassikaaslastele jääb ta alatasa silma oma huvitavate vahetunnietega, mis varieeruvad kohupiimast keedumunadeni. Õpetaja Martin Saare sõnul on temas peidus pedagoogianne.

Leidke päike läbi maailmalõpuilma pilvede!

Toimetus

Miks meile sügis ei meeldi:

- Pidev maailmalõpuilm-tuul peksab vähemalt 10 m/s näkku, vihma sajab, sõrmed on jäätunud ja jalad on märjad- kõlab nagu katastroofifilm, aga ometi see seda ei ole- tere tulemast Tallinna!

Väljas ei taha olla sekunditki kauem, kui häda pärast vaja on ning on tunne, et kodus ei ole piisavalt palju kampsuneid-sallesokke külma endast eemalhoidmiseks.

- Pime- valgeks läheb mingi hetk, kui oled koolis, pimedaks läheb kell seitse õhtul, mil mõni pole veel koolist välja saanudki. Hommikuti kooli tulles tekib Kopli-tunne, et järgmise tänava nurgas hüppab välja suur karvane mees, kes su rahakoti ära võtab. Väga masendav on kogu valguse ja päikese aeg kooliseinte vahel olla ja siis maailmalõpuilmaga võitlema minna.

- Sügisväsimumus- palju räägitakse kaamoses (polaaröö) ja muust, kuid tegelikult mõjub inimestele kogu valguse puudumine ja rusuvhall ilm. Väsinud inimene aga ei ole teadupärast meeldiv inimene ja nii tekivadki lahkkelid ja tülid.

Miks meile sügis meeldib:

- Loodus- sügis on kõige värvirikkam aeg. Kes oskab vaadata, see näeb rohe-kolla-punaseid vahtralehti, justkui lakitud kastanimune, üle muru piserdatud härmatist ja tunneb erilist sügiselõhna. Kõlab

klišeelikult, kuid imepärasuse märkamine muudab meid endid inimlikumaks.

- Allahindlused- Tudish Piip, Osturalli, Hullud Päevad, Hinnalõikus, Laadapäevad- kas pole paremaid kohti, kust saab kraami maailmalõpu-

riigi vilju, rikkumata oma tervist säilitusaineid täispritsitud välismaiste õuntega. Kujutage ette, et te tulete trennist ja teil on kõht täiesti tühi. Koju lonkides näete tänava-nurgale asetatud õuna-korvi sõnumiga: „Võtke”. Elu on sel hetkel päris kena.

- Uued kindad-sallid-mütsid - külma ilma tulekuga on põhjust jälle kae-vuda kapipõhja või lõngakorvi ning otsida välja vanaema tehtud sokid ja kindad või kui neid pole, siis poodi minna, lõng muretseda ja värviline sall ise valmis kududa.

- Soojus südames ja teetassis- kui väljas on pime ja külm, siis peab leiduma rohkem soojust enda sees ja inimestes sinu ümber. Eriti hea on need soojad inimesed sooja tee juurde kutsuda ja siis külma sügist aknast vaadata.

Ilusat sügist!

ilmadest pääsemiseks ning seda veel soodsalt? Mõne kokkuhoidud krooni eest saab ju teistele head teha! (P.S! Kõige lihtsam viis raha kokku hoida, on poodide vältimine. Kui pole võimalust raha kulutada, pole ka kiusatust)

- Eesti õuna uputus- veel saad nautida oma kodu-

Konfrontati

Mari Kraav
10C

Kümnendate klas-
side uus keemia-
õpetaja Martin Saar on
enda sõnul jäikade vaa-
detega kindlameelne,
mõõdukas ning rahu-
meelne inimene, kes
otsib igas asjas põhjen-
dust.

**Muusika, milline
meeldib ja mil-
line mitte?**

Muusikasteelistan
näiteks džässi, aga
tegelikult ja võib-
olla ka kahjuks
passib ka mee-
olukas pop/pop-rock ja
sellised sotsiaalse sõnu-
miga lood. Ei kannata
imalat ega räuskavat
muusikat.

**Teater või kino?
Miks?**

Teater. Koolipõlves
kaalusintõsiselt näitleja-
teed. Aga siis sain aru,
et hea õpetaja peab
olema ka hea näitleja:
valitsema suurepäraselt
oma häält, emotsioone,
käitumist; astuma rol-
list rolli jne. Hea komp-
romiss, kas pole?

Lemmiktoit?

Tervislik ja tasakaalus-
tatud toit. Ühekülgne
idude näksimine või
liigrasvase liha söömine
mind ei köida.

**Millised inimesed
käivad kõige rohkem
närvidele?**

Enda ja teiste suhtes
lugupidamatud, hooli-

Mida kõige rohkem kardad?

Olla mõttetu.

matud ja mõttelaisad
inimesed. Need kolm
omadust tuleks inim-
konnast suure hargiga
ja hoogtöö korras välja
juurida.

**Mida kõige rohkem
kardad?**

Olla mõttetu.

Kes on su iidol?

Hehee. TÜ õppejõud
Lembi Tamm. Tõeline
Õpetaja. Ja muidugi
ka kõik perekonnaliik-
metest õpetajad.

**Kas unistuste ametiks
ongi õpetaja? Miks
mitte?**

Tegelikult on see väga
raske küsimus. Koolis
töötades on nii ilusaid
hetki, mis kaaluvad
kõik raskused ja tape-
tud unetunnid üles.
Aga... tegelikult taan-
dub ehk kõik sellele,
kaua inimene füüsiliselt
ja vaimselt vas-
tu peab.

**Mis meeldib
ja ei meeldi
Reaali juures?**

Tegeli-
kult on vara
väga jõulisi üldistusi
teha. Aga katsun siis
ausalt vastata. Mulle
meeldib kindlasti
see, et koolil on oma
väljakujunenud tradit-
sioonid. Samuti see,
et gümnaasiumis on
paljunoori, kesteadmis-
test lugu peavad ja hu-
viga ise juurde õpivad.
Mõnevõrra harjumatu
on see, et mõnele õpi-
lasele meeldib tarbetu
ja sisutühi argumen-
teerimine argumen-
teerimise pärast.

Leian, et kool, eriti

gümnaasium, on õppi-
miseks, mitte niisama
olemiseks.

ivne õpetaja

Lemmik
sioonivõrrand?

[mõttepaus...] Pigem

reakt- on mul muundumi-
sed, mida saab lem-
mikuks pidada. Reakt-

Nimi: Martin Saar

Sünniaeg: 4. Juuni 1987

Koolid: 1. klass Saue Kool, 2.-12. klass TIK, Tartu Ülikool inglise keele ja kirjanduse erialal (kõrvalaineeks keemia), hetkel TÜ keemiaõpetaja magistriõpe.

Töökohad: Keemiaõpetaja Tallinna Reaalkoolis ja Gustav Adolfi Gümnaasiumis.

Lisainfo: Parim lõpetaja aastal 2006 (riigieksamite keskmine tulemus 98,4 punkti, nende seas polnud keemiat)

5 asja millela elada ei saa. Öhuhapnik; divesinikoksiid; toitained; pere ja sõbrad; kool

sioonivõrrand on ju vaid muundumiste formaalne ülestähendus. Siiski: $6 \text{ CO}_2 + 6 \text{ H}_2\text{O} \rightarrow \text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6 + 6 \text{ O}_2$. Iga tahes, elu ilu alus.

Ja loomulikult füüsika valem?

$E=mc^2$. Seelühike üleskirjutus maailmas valitsevast põhimõttelisest seosest annab mulle igal hommikul teadmise, kui palju m i n u s

tegelikult varjatud energiat on.

Kas keemikud oskavad füüsikat?

Jah. =)

Lisainfo allikaks on Eesti Ekspressi kodulehekülg.

7 põhjust, miks tantsuetendused on huvitavad

Anni Müüripeal
11C

1. Sõnum. Kaasaegne tants on koreograafi võimalus kõike teha. Tal on kõik vahendid, et tuua vaatajani oma sõnum, idee, mõte. Tantsu ei tohi võtta kui lihtsalt liikumist, vaid kui meediumit, sest tants on vahend, mille abil koreograaf oma sõnumit edastab.

2. Inimkeha. Kujutage, et teie ees esinev tantsija annab endast kõik. Te näete pingutust tema näos, pinget lihastes, kuulete metsikut hingeldamist. Tantsija tantsib ja hüppab ja paiskub ja tõmbub ja.... Stopp. Kõik on vaikne... Üks jalasirutus ja teine jalasirutus ja... Iga keha liigub omamoodi, kuid nii nagu Ksenia Balta hüppab paremini kui tavaline inimene, niisamuti on tantsijaga. Tavaline liikumiskava või diskosaalis tagumiku hõõritamine ei ole võrreldavgi sellega, mida tehakse päris laval.

3. Muusika. Tantsuetenduse ajal ei ole muusika, erinevalt igapäevast, pelgalt taustaks. Me kuulame OMA muusikat, OMA iPod-ist, kuid samal ajal me sõidame bussiga ja vaatame aknast välja või õpime või jookseme. Etenduse ajal oleme me paigal ja muusika tajumine on teistsugune. Muusika võimendab tantsu ning selle tunnetust. Tants omakorda tõlgendab muusikat.

4. Tunne. Käisin kord etendusel, kus loodi rõõmu. Mina vaatasin lava ja lavalt vaatas vastu rõõm... Ta naeratas. Peale etendus kekslesin rõõmsalt koju ja üritasin kõigile seletada, mida ma nägin ja tundsin, kuid see oli võimatu. Tants ei ole sõnaline kunst, järelikult ei saa seda ka sõnades edasi anda.

5. Inimesed. Iga tantsija on isiksus, kes esitab talle antud rolli. Tants näitab, et igal inimesel on oma sise- ja välismaailm. Välist saab lahterdada, kuid sisemist mitte. Tants näitab, et ilus ja ahvatlev 20 aastane tüdruk ei ole tšikk, vaid on oma tunnetest, vajadustest, keskkonnast ja/või eesmärkidest koosnev keeruline süstem (seda loetelu võib vastavalt vaatenurgale muuta).

6. Katsetused. Kaasaegse tantsu puhul ei või iial kindel olla, et etendusel on kindel süžee. Vahel võib etenduse eesmärk olla katsetamine, näiteks batuutidega või kraanadega. Suve lõpus oli Raekoja platsil etendus, mis näitas mehe armastust kopa vastu. Sellel kindlal etendusel oli oma lugu olemas, kuid samas oli see katsetus. Kas kopp võib omada naiselikke tujutsemishooge? Kas mees suudab olla mehisem pool armastuses kopaga? Kas mees suudab olla kopaga õrn, hoolitsev ja romantiline? Jah. Nii naljakas ja absurdne kui see ka ei tundu, võib kopp olla justkui naine.

7. Etteteadmatus. Kaasaegne tants ei ole „Luikede järv“, kus on kindlasti see kõige tuntum tantsu osa olemas. Kaasaegse tantsu puhul ei või ealeski kindel olla selles, mis tuleb. Kas seekordne etendus uurib inimkeha liikumispõhjuseid või inimsuhteid? Kas sel korral paljastab tantsija oma tagumiku või hakkab laulma?

Hoiatus! Osad kaasaegse tantsu etendused vajavad nautimiseks ja sellest aru saamiseks sügavaid eelteadmisi. Kui satute sellisele etendusele, ärge arvake, et kõik just nimelt samasugused on. Proovige uuesti.

Tõeline kultuur on alati natuke barbaarne. - Emil Tode (Tõnu Õnnepalu)

Kannab nime Kehrwieider – kaduv kunst. Kui otsid õdusat paika, kus maha istuda, siis on just õige astuda sisse Kehrwieider'i kohvikutesse. Üks parimaid-Kehrwieider Chocolaterie- asub Saiakangi 1. Samuti asub üks kohvik äsjaavatud Solarise keskuses. Lisaks on veel Kohvicum, Lossi-, Lugemis- ja Ülikooli kohvik.

Kõiki neid ühendab, lisaks Kehrwieideri nimele, võimalus nautida kõige ehedamat kohvikuatmosfääri koos kuumade aromaatsete jookidega ning hõrgutistega.

Järgmisel korral kohvitama minnes astuge sealt läbi, sest kindlasti kostitatakse teid hubase teenindusega!

. . kuu kohvik

Kuu sündmus . .

29. oktoobril teevad Eesti muusikud sügava kummarduse rokkmuusika ikoonile, esitades Rock Cafés palasid Pink Floyd'i muusikalisest pärandist. Solistidena astuvad üles Riho Sibul, Vaiko Eplik, Kaire Vilgats, Bonzo ja Mikk Tammepõld. Laval on Eesti parimatest rokkmuusikutest koosnev bänd, kellest enamus on olnud nooruses Pink Floyd'i muusika austajad ning on seda tänapäevani.

Koosseisu debüütesinemine toimus tänavusel Leigo Järve-muusika festivalil, kus see suure menuga ka vastu võeti.

Kontsert toimub vaheajal ning üks paras annus rockmuusikat kulub alati ära!

Kohtume seal, realist!

Kuu etendus . .

„Maarja kuulutamine“. Tegemist on Theatrumi etendusega, mis on möödunud sajandi prantsuse teatri üks enimmängitud näidendeid. „Maarja kuulutamine“ on Paul Claudeli poolt kirjutatud nelja vaatuse ja proloogiga vabavärsis müsteerium, mille autor on paigutanud Jeanne d'Arci aegsele Prantsusmaale. Tähtsad teemad on inimese kutsumus, armastus ja armukade rivaalitsemine, ohverdamine ja pühitsus.

Tükki kantakse ette Püha Katariina kiriku kuni 21.novembrini.

Teatrikunsti auhindade jagamisel 2008. aasta loomingu eest pälvis

Lembit Peterson selle lavastuse eest lavastajaauhinna. Parima naisnäitleja auhinna pälvisid sama lavastuse eest Maria ja Laura Peterson.

Sobiv etendus just neile, kes tahaksid ühel õhtul võtta aja maha ja natuke elu üle järele mõelda.

Miks parim palk alati ei tähenda parimat tööd - Viltkübara stiilis 2

Kaks tänavat eemal patsutas Viltkübar oma taskuid: "Kurat!" Hõbedane vidin oli kadunud! Mees vaatas kähku ringi, lootes leida ketast kuskil maas lebamas, kuid oli juba liiga hilja – ta tundis, kuidas tema ning linn tema ümber sulama hakkas, oeh.

Hetk hiljem oli väikelinn asendunud pimedaga ja tolmuse maastikuga. Ta oli jõudnud oma sihtkohta, Kuule. Mõne hetke hõljus ta kolme jala kõrgusel õhus, vilistas oma lemmiklaulu ja sättis oma pintsaku käiseid. Siis tõukas ta ettevaatlikult tühjust enda all ning maandus kergelt põlvi nõksutades Kuu pinnal. Paarsada meetrit eemal seisis uks. Ukse kohal põles üks tavaline klaasist välituli, mida sai lülitada uksepiidal asuvast lülitist. Ukse ees seisis keegi, kes nägi välja vähemalt sama kentsakas kui Viltkübar. Viltkübar võttis hoogu ning jõudis paari kuuammuga ukseni, ise silmi lahti hoides, lootes silmata hõbedast vidinat, mis lõppudelõpuks ju pidi Kuule sattuma. Tulemus oli

aga null ning mehel ei jäänud muud üle, kui ukse ees seisvale kamraadile patsi anda (koosnes kolmest salajasest käeraputusest) ja ise uksest sisse astuda.

Jonny avas silmad ning leidis end lamamas. Pind tema all oli kõva, külm ja igat muud pidi vastik. Fuh, mõtles ta ja ajas end püsti.

"Niisiis... see on Kuu." pomises poiss omaette. Ausalt öeldes oli ta oodanud midagi väheke enam. Midagi ümaramat, valgemat ja säravam. Või midagi juustusemat nagu multikates. Jonny oli pettunud. Väga pettunud. Aga egas midagi, olgu see Kuu siis külm ja vastik kui ta tahab, tema võib seal ju ikkagi ringi uurida. Jonny võis küll olla väike ja kanda peas tobedat propelleriga mütsi, aga ta teadis väga hästi, et mitte igaüks ei saa pärastlõunat Kuu peal veeta ning ta asus liikvele. Kuu peal liikuda oli lahe, ta sai hüpata palju kõrgemale ja kaugemale kui kodus ning veidi aja pärast ei tundunudki Kuu enam nii külm ja nõme.

See uks oli natuke imelik, eriti see lamp. Jonny oli sellist lampi varem näinud, tal maal oli rehealuse laes samasugune. Mida tegi selline lamp aga Kuu peal? Oeh. Jonny keeras linki ja piilus uksest sisse. Muidugi ei näinud ta läbi ukse seda, mis loogiliselt oleks pidanud teisel pool ust olema – veel kuumaastikku, vaid hoopis mingit muud, uut kohta. Jonny ei imestanud, muinasjutufilmides juhtus seda päris tihti. Ta käis isaga Narniat ja Kollide Kompaniid kinos vaatamas, loogiline värk.

Viltkübar ringutas ja vaatas kontoris ringi: planeediboksidest istusid igavlevad inimesed, vaid Maa osakonnas kees elu – kõik tegid tööd, et inimesi hävitada. Kontor nägi välja nagu mõni Maa haigla – igav ja maitselage, pika steriilse koridori mõlemas seinas asus üheksa ust. Ühes seinas planeedi osakonna uks ja selle vastas uks vastava planeedi kuule. Osakondadeks oli neid vast veidi liig nimetada, boksid olid vaevalt luuakapist suuremad. Vaid Maa osakond oli

hiiglaslik, võttes enda alla 13 korrust ja lisaks ka Pluuto boksi riiulid.

"Nojah, tänaseks sellest suurest tapmisest ehk aitab, MUL ON KÕHT TÜHI!" lõpetas Viltkübar pomina karjatusega. Ta pistis käed tasku ja hakkas vilistades söökla poole kõndima.

Jonny astus uksest sisse ja pettus – valge haiglakoridor? Kamoon, Kuu peal on uks, kust avaneb pääs ei tea kuhu ja selleks müstiliseks kohaks on haiglakoridor? Jonny ei sallinud haiglaid, veel vähem sallis ta arste – Muudkui ütle "Aaa" ja hinga sügavalt sissevälja. Fuh!

Ometi pidi midagi ägedat siin ju olema ja poiss hiilis vaikselt ühe eriti igava ukse poole...

Reali Poiss õnnitleb!

Aita Ottson	1.nov
Ene Saar	12.nov
Toomas Toomre	14.nov
T. Tamme-Amjärv	20.nov
Piret Karu	22.nov

Luuletused

Sügise toimingud

Pihlakatel punased on palged,
Ööd ei ole enam nii valged.
Tuul puudes puhub
Ja vihm lehti uhub.

Rebane saaki jahib,
Ja jänes hüppab puude peal,
Kõhtu täitma ta nüüd peab.

Hundi kasukas on hall,
Karu müttab metsa all.
Talveks toidust tagavara,
Igaüks neist kokku ajab.

Laura Puura, 4a

Kuri taat

Vanataat oli kuri
Nagu naabrikoer Muri.
Taat see kiusas kõiki
Nii, et pärast ainult naeru kuulda
võiski,
Kui sa taati solvasid,
Siis pärast tema seemneid külvasid.
Kui sind taga ajas taat,
Siis tea sellepärast, et ta ainuke sõber oli
paat.

Üks päev vanataat läks sõitma
Kurjuse tiitlid võitma.
Kuju tulles taat oli kuri,
Sest tiitli võitis naabrikoer Muri.

Oliver Porkma, 4a

Luuletaja

Kord õppis tigu
Lõbusasti luuletama,
Kuid iga valm oli
Peaaegu sama.

Ta luges oma luuletust käole,
Kägu kuulas kuid
Ütles väiksele teole:
„Sa pole suure luuletaja,
Kuid oled suur kiirustaja“

Tigu luuletas edasi,
Kuid ikka sedasi,
Et üks salm on jama
Ja teine täiesti sama.

Siim-Morten Ojasalu, 4a

Vaene mees

Elas kord üks mees
Tal pliidil pada kees.
Siis ära lõppes tuli
Ja maha kõrbes õli.

Kuid homme sõi ta komme
Ja pistis suhu pomme.
Tal halvaks läks meel
Ja maha põles ta keel.

Siis rotte püüdis ta kinni
Ja lakkus oma kingi.
Tal hakkas enast hale,
Sest talle meeldis male.

Karl A. Kivimägi, 4a

Kolmas metsatare

Seal metsa sees kolmandas tares,
Ükskord kuulutas vares:
„Memm suppi keedab tares,
Seal metsa sees kolmandas“, teatas vares:
„See supp on kindlasti väha hea,
Oo, see lõhn käib juba üle pea.
Lähme tarre küsime,
Kas memmel suppi üle veel?“
Suppi oli üle küll,
Aga üks asi oli hull.
Memme koerakene Muki,
Oli ära söönud supi.

Ingel Marlen Mikk, 4a

Mina

Kuni sain ma viieseks,
Ei teadnud mis mul nimeks.
Hüüti mind „Ei tohi!“
Kas see nüüd mingi nimi?

Ka edasipidi asjad paremaks ei läinud.
„Ei tohi!“ asemel vaid: „Mis oled teinud?“
Ei tahtnud lõhkuda seda vaasi,
Vadi WII-mäng küttis üles mu kuraasi!
Ka internetis surfates mind tabas ehmatus,
Sest keegi hõikab „Mis passid toas?“
Vaid harva, ei aru saagi sest,
Ma Karl-Joel olen, kuid millal just?

Karl-Joel Hussar, 4a

Õpetajate ütlused:

Bioloogia tund. 12.klass vaatab esitlust. Järsku avaneb uus aken.

Otsman: „Oh sa surakas!“

Otsman: „Vaata, kui sa praegu laua all hästi kiirelt jäsemeid liigutad, kas saad siis pulsi üles!“

Otsman: „Kui sa lähed enne kella 1 klubisse, siis seal ju pole kedagi! Siis pole pidu veel kuum!“

Koit: „Karol, kui sa järgmine kord suitsetama lähed, panen ma sulle jala ette!“

Jüri-Karl: „Mul ei ole aju!“

Martin Saar: „Esitage pretensioon oma vanematele!“

Martin Saar: „Õpetajatel pole kunagi õpilaste vastu midagi isiklikku, lihtsalt osad õpilased ei meeldi neile.“

Mumma: „You can't have fun in my lesson!“

Vellerind: „See poiss ainsana oma klassist kuulab mind. Selles mõttes on neil eriline klass.“

Talts: „Noh, läksite nüüd lolliks või?“

Karl: „Mina pole süüdi!“

Talts: „Ega keegi polegi süüdi, kui keegi lolliks läheb!“

Kuurme: „Puupeaga kahvel on puupeaga inimeste jaoks!“

Õpilane töös: „Soojusülekanne ei saa toimuda külmalt kehalt soojale.“ Kuurme kommentaar: „Seega on külmkapp üks võimatu asi!“

Särg: „Poisid, tüdrukuid jõuga võita ei tohi. Siis te olete kriminaalkurjategijad!“

Kallid õpilased, kui soovite tulevikus veel õpetajate ütlusi näha, siis palun saatke neid Reaali Poisile, vastasel juhul ei saa me sinna midagi teha kui siin hakkabki ilmuma ainult autkooli reklaam :)

Tänan !

6				9			3	2
						8		
	8	3			2			
		1	2		6		9	
5								3
	3		4		5	7		
			5			6	8	
		5						
7	4			8				5

6		8				1		
	7			3		6		
3							7	4
	4			9				3
			1		4			
2				5			4	
4	6							7
		9		6			5	
		5				8		9

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 2 (80) oktoober 2009

toimetus
küljendus
fotograaf
aitäh

Merili Luuk 11c, Anni Müüripeal 11c, Carolin Laubre 11c
Carolin Laubre 11c
Janely Rohumägi 11b
Kati Pino 12a, Merlin Liis 11c, Anna Trine Raudsepp 10b, Kuldar
Roosenberg 10b, Anna-Helena Saarso 10b, Mari Kraav 10c

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

anni.muuripeal@real.edu.ee